

יפה

הרי לא היה חושך בחוץ...

לעזור לך, אם נמשך בידדות כסר ריות. עד כאן גירסתו של סהר. שעה ארוכה אחרי שיצאו השופטים יעקב מלץ, שרה סירוטה ויוסף גול-דנבג, המשיך הקהל באולם להתוכח גירסתו של מי מהשניים היא הנכונה. חלק מהצופים צידרו בגירסתו של פורר-הרין מנחם רובינשטיין, סניגורו של סהר, שאמר כי לא יתכן שבחורה תסתובב עם גבר שהציע לה לקיים מגע מיני במכוניתו במשך חצי שעה כאשר היא מסרבת לו. אם היא לא

מיכנסים, נרמה לי שהיתה לה חצאית שחורה עם כתורים בצד. היא ישבה על הכיסא לידי ואני אמרתי לה להוריד את הירית בצד שלה ולהשכיב את הכיסא. שכנתי איתה. אחרי שהתלבשנו והתחלנו לנסוע, היא אומרת לי: גם אותך אני שונאת! אני שאלתי אותה למה היא אומרת את זה, והיא הסבירה שאני כמו בעל-הבית שלה: אנסת אותי! שאלתי מה זאת אומרת בעל-הבית שלה? והיא אמרה שפעם עבדה אצל

פרטים אלה. הוא הציע לה לבקר למחרת בבוקר בחנותו של האנס, כדי לקבל את פרטיו, ואז ללכת למיטרה ולהתלונן. הוא גם אמר כי ישמח לעזור לה ככל אשר יוכל, ונתן לה את מיספר הטלפון שלו. יפה שמעה בקולו של השוטר. היא חזרה באותו ערב הביתה והלכה לישון. למחרת בבוקר נסעה לתחנת המרכיז ומיהרה לחנותו של סהר. היא אמרה לו כי היא רוצה להגיש נגדו תביעה מישפטית וביקשה את פרטיו. הוא החזיק אותה בזרועות בחיך, ומסר לה את כל הפרטים שביקשה. היא רשמה אותם ונסעה לתחנת המיטרה. אחרי שגבו את ערותה וקיבלו את פרטיו של החשוד, החליטו השוטרים לצייד את יפה ברשמקול נסתר ולשלוח אותה שנית לחנותו של סהר. הפי' עם, כדי להקליטו ולהשיג ראיה ניצחת לאשמתו. יחד עם שוטר מהתחנה, יצאה יפה לחנותו של סהר, אך לא מצאה אותו שם. היא שוטטה ליד התחנה המרכיז והיפשה את סהר בין שתי חנויות הנע"י ליים השייכות לו, עד שלבסוף מצאה אותו והצליחה להקליטו. בהקלטה אמרה לו כי היא רוצה שהוא יבקש ממנה סליחה על מה שעשה לה אתמול בערב, ואז תניח לו לנפשו. אבל סהר היה מוכן לבקש את סליחתה של יפה רק אם פגעתי כך, חס וחלילה. עוד באותו לילה עצרה המיטרה את סהר. הוא נחקר ומסר את גירסתו, ומאז הוא יושב במעצר. התובעת, רבר רה חן, הגישה נגדו כתבי אישום על אינוס. הוא כבר באשמה.

"אני שונאת אותך!"

י רסתו של סהר היא פשוטה למדי. הוא איננו מכחיש כי פגש את יפה ליד חנותו באותו יום, ביוני השנה. הוא גם מודה כי פתח איתה בשיחה ושאל אותה אם היא מוכנה להכיר גבר. אולם הוא מכחיש כי הציע

אונס במתקום שידוך

ההסיעה במכוניתו לרמת-אביב, כדי לפגוש שם את הבחור. כאשר ישבה יפה במכוניתו המהיר ררת של סהר, שאל אותה הגבר אם היא מוכנה לשכב איתו. הוא גם הציע לה הלואה אם תצטרך כסף. למרות החלפת הנושא של החתן המיועד במגע מיני עם בעל-החנות, לא ירדה יפה מייד מהמכונית. לרבריה, היא נשארה שם עוד כרבע שעה, כאשר היא מביעה את רעתה על סהר ויורדת עליו בגלל שצחק עליי."

פה (שם נדוי, השם האמיתי נאסר לפירסום) הציצה בחלון חנות הנע"י ליים שליך התחנה המרכיזית בתל-אביב, בעל החנות, יגאל סהר, גבר נמוך בגיל-העמידה, יצא מן החנות ושאל אותה: "מה את רוצה?" היא הסבירה לו שהיא רק מסתכלת, אך בעל-החנות לא מש ממנה. הוא הביט בה ואמר: "אני יכול לשאול אותך משהו?" אחרי פתיחה זו ביקש לדעת אם היא נשואה או רווקה. יפה ענתה לו גם על שאלה אישית

אני מאחלת לך שתישארי עם חמישה ילדים בלי בעל!"

המכונית של סהר אולם לפתע, לרבריה, תפס הגבר בידה, השכיב אותה על המושב והטיל את כל כובד מישקלו עליה. היא היתה חסרת-אונים ולא יכלה לזוז או לקום. הוא היטה את ראשה אחורה, משך בשיערה כדי למנוע את התנגדותה, ואנס אותה. לפי דבריה של יפה, קרה המיקרה בערך בשעה תשע בערב, במכוניתו של סהר, ליד התחנה המרכיזית. היא ירדה מן המכונית והלכה לכיוון התחנה. כשהיא בוכיה ורוועדת, פנתה לשוטר הראשון שראתה, ושאלה אותו היכן נמצאת תחנת המיטרה. השוטר, יהושע עקה, היה אומנם לבוש מדים, אך לא היה בתפקיד והיה נדרכו הביתה. הוא לא ידע להצביע על תחנת המיטרה הקרובה, אך היה נכון להאזין לסיפור של הצעירה השחרי-חורת. יפה סיפרה לו את כל הקורות אותה באותו ערב, ועל האונס שאנס אותה בעל החנות. השוטר והנערה ישבו בבית-קפה, ושם הרגיע עקה את יפה הנרגשת. כאשר שמע כי איננה יודעת את פירטי הויהויו של האנס, הסביר לה כי כדי להתלונן במיטרה יהיה עליה לברר

זו ואמרה כי היא רווקה. בעל החנות המשיך להתעניין מה גילה, וכאשר שמע כי היא בת 22, שאל אם היא מעוניינת להכיר גבר. "למה לא?" ענתה יפה, וכך החל הסיפור. סהר, שהוא בן 45, סוחר, נשוי ואב לחמישה ילדים, הציע ליפה, לרבריה, רנט עשיר מרמת-אביב, הוא אמר. יפה היתה מעוניינת, אך באותה שעת צהריים בחודש יוני היתה עייפה יותר מדי מכרי לרדון בחתנים. היא אמרה כי תלך הביתה ותשוב בשעה שמונה, כדי לפגוש את הבחור מרמת-אביב.

ב שעה רבע לשמונה הגיעה יפה לחנות הנעליים, אחרי שהתרחצה והתלבשה לקראת הפגישה. כבית שאלה את אמה מה רעתה על ההצעה להכיר בחור טוב לשידוך, והאם תמכה ברעיון. אולם כאשר פגשה יפה בסהר בערב, הוא אמר לה כי הבחור לא הגיע. כדי למנוע ממנה אכזבה, הציע סהר

"אם היא לא רצתה לשכב עימו, אז למה היא לא ירדה מהמכונית? ואם הסכימה לשכב עימו, למה רצה אל השוטר הראשון שראתה?"

רצתה לשכב איתו, או למה היא לא ירדה מייד מהמכונית? שאלו חלק מהצופים. "הרי עוד לא היה חושך בחוץ, זה היה בסביבה הומה ליד התחנה המרכיזית, היא היתה יכולה לצ" עוק", אמרו. לעומת זאת תמכו חלק מהנכונים בגירסתה של התובעת, דבורה חן, ואמרו: "אם היא הסכימה ורצתה לקיים איתו יחסי מין במכונית, אז מה פיתאום היא רצה והתלוננה לפני השוטר הראשון שראתה? ולמה מיהרה להתלונן במיטרה ולחשוף את עצמה לכל איי הנעמימות של קורבן אונס?" הוויכוח היה סוער, והדגים את הבעיה שתעמוד לפני השופטים כאשר יצטרכו לחרוץ את הדין. בזמן הדיון ישבו על הספסל הראשון באולם אשתו של הנאשם וחלק מילדיו. אשתו, נאה ומטופחת, שלחה מבטי שינאה יוקרת לעבר התובעת. כאשר הסתיים הדיון, קפצה האשה ממקומה וצעקה לעבר התובעת: "אני מאחלת לך שתישארי עם חמישה ילדים בלי בעל. איך עושים את זה לאב לחמישה ששניים מהם כצבא?" גם הבן והבת, במריצבא, התגוררו ליד התובעת, עד שהשוטרים מיהרו להוציאם מן האולם. היה זה מוזר לראות את הנאמנות המוחלטת של האשה לבעלה, שהודה כמו פיו כי פיתה בחורה אחרת ושכב איתה, ולפי גירסת הנערה אפילו אנס אותה. "היא אנסה אותי!" הצדיקה הד אשה את תמיכתה בבעלה.

סוכן ביטוח. שם היו שני שותפים. אחד היה זקן. יום אחד אמר לה שצריך לכתוב פוליסת כירושלים. הוא לקח אותי בדרך לירושלים ושם נכנס ליצר כ"שמן ואנס אותי". היא סגרה את הדלת של המכונית ואמרה לי שוב: "גם אותך אני שונאת!" כשכביח התחנה המרכיזית, ליד בניין אגד, היא ביקשה לרדת. עצרתי לה והיא ירדה. לא קבענו, כי כשהיא יצאה היא אמרה: "אני שונאת אותך!" למחרת היא באה אליי לחנות ואמרה: "זה לא יפה מה שעשית אתמול בלילה." היא ביקשה את הפרטים שלי. כי היא רוצה להגיש תביעה נגדי. נתתי לה הכל מה שרצתה. אחר כך היא באה עוד פעם ואמרה לי: "טוב, תבקש ממני סליחה". אמרתי: אני מבקש סליחה רק אם פגעתי כך. מכל ארם אני מבקש סליחה אם פגעתי בו.

"היא אנסה אותי!"

אני גם רוצה להוסיף כי היא רצתה לתת לי נשיקה לפני המגע, ואני אמרתי לה: תגנבי את הארס. היא נישקה אותי פעם ראשונה באוטו, ברמי זורים, לפני שהגענו לחניה. אחרי-כך לא התנשקנו, כי אני לא אוהב את זה. אני לא הבטחתי להכיר לה בחור צעיר סטודנט, אבל הצעתי לה שאם היא תצטרך כסף, הלואה או עזרה, אני מוכן לעזור לה. זה היה לפני המגע המיני. היא רצתה להיות ידידה שלי ואז אמרתי: אם תצטרכי עזרה, אני מוכן

לה שידוך או סטודנט עשיר מרמת אביב. הוא טוען כי מהרגע הראשון התכוון להציע לה את עצמו. וזו גירסתו של סהר: היא קבעה את השמונה בערב, נרבע לשמונה היא הופיעה. הלכתי בכיוון לאוטו, יש לי סיטוראן פלאס בצבע נחושת, ואמרתי לה: בואי יכנס לאוטו ונרבע. בדרך, כשהלכנו יחד לאוטו, הצעתי לה ידידות ומין, בגלוי ובישור. אמרתי לה: אני רוצה ליצור איתך קשר ביושר ובאמת ובעזרת השם, אם את יודיה שלי — תמצאי גבר ותתחנתי. ישבנו בתוך האוטו. היא הסכימה ברצון ואמרה לי: אתה גבר נאה, אתה גבר טוב. הראיתי לה אפילו תמונה של אשתי ושלי באוטו. היא הסכימה לכוא איתי כמגע באוטו ברצון מלא. היא אמרה שהיא לא מתנגדת, ובהרגשה שלי היא היתה ממש בווערת! היא גם הגישה לי את הנשיקה הראשונה. נסענו מהמקום בו חנה האוטו לחפש מקום שקט. נכנסתי בסביבות חניון אגד ליד התחנה המרכיזית, אבל היו שם עמודי-אור והיא אמרה: "יש אור, אני לא רוצה". נסעתי ליד גראז' שהיה כבר סגור, אבל יש לו סככה על הכביש. שם החנית את האוטו. זה היה שעה שמונה ורבע או חצי. היה שם בית-חרושת שעובד והיה בו אור ואנשים. אמרתי לה: תורירי את הבגדים שלך — והיא הורידה אותם לכד. אני לא יודע אם היה לה חצאית או